

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 20. Anastasius Bibliothecarius excommunicatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Huic Sententiæ subscripserunt triginta Episcopi. Primi duo conspiciuntur Hadrianus Papa, & Joannes Archiepiscopus Ignatii Patriarchæ Legatus. Post nomina Episcoporum visuntur nomina Cardinalium, id est, Ecclesiæ Romanæ Presbyterorum novem, & Diaconorum quinque. Ceterum hæc acta veterum Conciliorum Actis non erant similia, nec simpliciter referebantur verba in ipso Conventu prolata, sed sermones, prius in otio compositi; quod ad Concilium anno 649. a S. Martino Papa habitum observavi. Concilio soluto, Liber, quem Constantinopoli attulerant, Acta Concilii Photiani continentem, ante fores in gradibus ponitur, calcatur, & in rogam ingentem conjectus consumitur.

§. XX.

Anastasius Bibliothecarius excommunicatur.

Conjectura est, in eodem Concilio Anastasium Bibliothecarium Excommunicationis fulmine fuisse percussum. Accidit die decima Martii eodem anno octingentesimo sexagesimo octavo Feria IV. primæ septimanæ in Quadragesima, ut Eleutherius filius Arsenii Episcopi, olim in Francia Legati, filiam Hadriani Papæ alteri desponsatam deciperet, raperet, & illicito connubio sibi copularet.

Sæculum IX.
A. C. 868.

Sup. lib.
XXXVIII.
§. 53.
vit. Hadr.
p. 889.

Sæculum IX. ret. Arsenius Beneventum ad Ludovicum Imperatorem se recepit, ubi morbo correptus, divitiis suis in potestatem Ingelbergæ Imperatricis traditis, sine Communione, atque cum Dæmonibus, ut aliqui referebant, confabulans, decessit. Arsenio defuncto Hadrianus Papa Mandatarios ab Imperatore obtinuit, qui secundum Legum Romanarum rigorem Eleutherium judicarent. Hic vero, malum! Stephaniam Papæ conjugem, eorumque filiam, a se raptam, novo scelere necat, quod atrox facinus impellente fratre suo Anastasio, quem Hadrianus, cum Pontificatum auspicaretur, Bibliothecæ Ecclesiæ Romanæ præfecerat, ausus fuisse dicebatur. Judices ab Imperatore delegati Eleutherium ad mortem damnatum interfecerunt; (*) Papa vero Anastasium in Concilio anathemate percussit.

Sententia in Anastasium lata ita se habebat: *Omnibus Christi Fidelibus nota sunt, quæ Anastasius sedentibus Pontificibus Antecessoribus nostris gessit. Nemo ignorat, quid de eo Leo & Benedictus decreverint, quorum alter ipsum deposuit,*

(*) Hic ad elucubrandam Quæstionem de Jurisdictione Ecclesiæ observandum, quod Eleutherius non a Summo Pontifice, sed ab Imperatore morti addictus fuerit.

suit, excommunicavit, & anathematiza- Sæculum IX.
 vit, alter vestibus Sacerdotalibus priva- A. C. 868.
 tum ad Communionem laicam recepit.

Exinde eum Nicolaus Papa restituit, si modo promitteret, se Ecclesie Romanae fidem servaturum; at ille, Palatio nostro Patriarchali expilato, Acta Conciliorum, in quibus damnatus fuerat, surripuit, supra muros Urbis hujus viros clam emisit, qui inter Principes & Ecclesiam discordiam seminarent, & ipso potissimum auctore quidam ADALGRIM nomine in Ecclesiam frustra confugiens oculis & lingua privatus fuit. Tandem, quod mecum complures ex vobis, referente quodam Presbytero, nomine Adone, ipsius propinquo, beneficiorum a nobis acceptorum immemor, missò ad Eleutherium homine, ad nefandas cædes, quas perpetratas esse scitis, vacillantem incitavit. Hinc eundem Anastasium, secundum judicium Pontificum Leonis & Benedicti, omni Communione Ecclesiastica privari decernimus, donec omnia sibi objecta in Concilio diluerit. Quicumque cum ipso vel solo alloquio communicaverit, in eandem excommunicationem incurrat. Si ipse Roma vel ad unius lapidis jactum excedat, aut quodcunque Ecclesiasticum ministerium peragere audeat, tam ipse quam conscii anathemate perpetuo sint obligati. Hæc sententia Anastasio in Ecclesia S. Praxedis

Sæculum IX. xedis duodecima Octobris, Indictione
A. C. 868. secunda, anno octingentesimo sexagesimo octavo publice denunciata est. (*)

§. XXI.

S. Cyrillus & S. Methodius Romæ.

Sup. lib. L. **D**uo illi Sclavorum Apostoli Constantinus Philosophus & Methodius eius
§. 55.

Boll. 9. Frater, a Nicolao Papa vocati, ipso jam defuncto Romam pervenerunt, quos eo
Mart. to. 7. majore lætitia Hadrianus Papa excepit, quod S. Clementis Corpus afferrent; un-
p. 21. do adventantibus cum Clericis & populo extra urbem obviam processit. Am-
 bos consecravit Episcopos, eorumque Discipulos, quos adduxerant, Presbyteros aut Diaconos ordinavit. Haud multo post Constantinus, abdicato Episcopatu, vitam Monasticam amplexus nomen Cyrilli accepit, quod ei frequentius tribuitur. Obiit Romæ; sed frater eius Methodius in Moraviam reversus est, labores Apostolicos profecuturus, relicto Romæ

ibid. p. 2. *n. 8.*

(*) Caveus in Anastasio hæc habet: *Restat igitur ut paucis disquiramus, utrum Cardinalis & Bibliothecarius unus idemque fuerit Anastasius. Eundem censent Vossius, Lambecius, Sagittarius, alii. Diversum faciunt Labbeus, Ciampinus &c. Tunc eorum conjecturas affert; sed graviora videntur, quæ unum eundemque fuisse suadent.*